

**ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa**  
**6.Kbf.96/2013/4. szám**

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november 05. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlottás társai** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. december 03. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1221/2013/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

**I. rendű** vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése: a Btk. 438. § (1) bekezdése.

**I. rendű** vádlottal szemben alkalmazott intézkedést 100 (egyszáz) napi tétel, napi tételenként 1.500 (egyezer-ötszáz) forint pénzbüntetésre **súlyosítja**.

Az 150.000 (egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetére szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I. rendű** vádlott tekintetében helybenhagyja.

**Indokolás:**

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. december 03. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1221/2013/8. számú ítéletével **I.r., II.r. és III.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény szerinti Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, és minhárom vádlottat megrovásban részesítette.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindhárom vádlott tekintetében három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd fellebbezést jelentett be az I.r. vádlott vonatkozásában pénzbüntetés kiszabása érdekében, míg a II., és III.r. vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője felmentés érdekében fellebbezett. A II. és III.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, így az ő vonatkozásukban 2013. december 05. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1217/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással és kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy az ítélőtábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a szolgálatban kötelességszegés vétségét a 2012. évi C. törvény 438. § (1) bekezdése szerint állapítsa meg, az I.r. vádlottal szemben az új Btk. 50. § (1) és (3) bekezdés alapján szabjon ki pénzbüntetést. Ezen vádlottat katonai mellékbüntetésként vesse vissza a főhadnagyi rendfokozatba. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A katonai ügyész a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt módosítással tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített mérlegelt tényállás megalapozott, és mentes a hiányosságoktól. Utalt arra, hogy a védelmi fellebbezés mérlegelést támad. Helyesen került megállapításra álláspontja szerint a lefolytatott eljárás alapján, hogy az I.r. vádlott a II. és III.r. vádlottaknak jogellenes parancsot adott. Utalt továbbá arra, hogy az elbírálás idején hatályos büntető törvény kedvezőbb az I.r. vádlottra nézve, ezért a Btk. 438. § (1) bekezdés a helyes minősítés. Kifejtette azon álláspontját, hogy az I.r. vádlottnak, mint előjárónak és a jogellenes utasítás kiadójának nagyobb a felelőssége, ezért nem elegendő vele szemben az intézkedés alkalmazása, hanem pénzbüntetés és katonai mellékbüntetés kiszabása is szükséges.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. A vádlottnak nem volt indítéka ilyen bűncselekmény elkövetésére. Ha tényleg elmaradásban volt, akkor azt az előző héten kellett volna elrendeznie, a történeti tényállásban írt időben ez már teljesen mindegy volt. Jogellenes utasításra csak a II. és III.r. vádlott hivatkozott, ők ellentmondásos vallomásokat tettek. Abban reménykedtek, hogy ha az I.r. vádlottra terelik a felelősséget, akkor az ő felelősségrevonásuk elmarad. Hivatkozott továbbá arra a védő, hogy az I.r. vádlott részéről még a megrovás intézkedés sem volt elfogadható, kizárólag a felmentés. Az ügyben objektív bizonyíték egyáltalán nem állt rendelkezésre.

Az I.r. vádlott a nyilvános ülésen előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által is értékelt bizonyítékokkal. Elemezte a II. és III.r. vádlottak nyilatkozatait, valamint az érintett szolgálatokra vonatkozó szabályokat. Ennek alapján azt a következtetést vonta le, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet alapjául a II. és III.r. vádlottak vallomásait fogadta el az I.r. vádlott vallomásaival szemben, mert a II. és III.r. vádlottak nem tekinthetők szavahihetőnek. Az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy ő jogellenes utasítást nem adott.

A katonai ügyész, valamint az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be. 349. § (1) bekezdése alapján mellőzte a felülbírálatot a II. és III.r.

vádlottak tekintetében, figyelemmel arra, hogy esetükben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A felmentésre irányuló I.r. vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörben állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a nyomozás során először nem kívánt vallomást tenni, majd írásbeli vallomást tett, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson szintén tagadó tartalmú vallomást tett. Védekezést terjesztett elő, mely szerint olyan utasítást adott a II. és III.r. vádlottaknak, hogy az LSZBP szolgálatot teljesítsék, illetve nem adott olyan tartalmú utasítást, hogy azt ne lássák el. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott bűnösségét a II. és III.r. vádlottak terhelő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk, de különösen **tanú1** vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal utolsó két bekezdésétől a 6. oldal első bekezdéséig értékelte a rendelkezésére álló iratokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a tárgyalása során részletesen vizsgálta azt, hogy a vádlottak a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának céllenőrzése során milyen körülmények között tettek az I.r. vádlottra nézve - a lényegét tekintve egybehangzó - terhelő vallomást.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy az I.r. vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül az I.r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, és helyes volt a cselekmény jogi minősítése is. Figyelemmel azonban arra, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján a megváltoztatott joghátrány tekintetében az arra nézve enyhébb elbíráláskori büntető törvényt alkalmazta, ezért az I.r. vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 438. § (1) bekezdésére változott. Erre azért volt szükség, mert az elbíráláskori büntető törvény a pénzbüntetés egy napi tétel összegének alacsonyabb minimuma miatt kedvezőbb az I.r. vádlottra nézve, mint az elkövetés idején hatályos büntető törvény.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése részben alapos.

A törvényszék katonai tanácsa ítéletében helytállóan sorolta fel az I.r. vádlott tekintetében a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor lehetőséget látott az I.r. vádlottal szemben a legenyhébb intézkedés alkalmazására. A megállapított történeti tényállás szerint az I.r. vádlott, mint elöljáró olyan tartalmú utasítást adott beosztottainak, a II. és III.r. vádlottaknak, amelynek teljesítése bűncselekményt képez. Nyilvánvalóan nagyobb az elöljáró felelőssége, mint az alárendelteké, így a vádlottakkal szemben egységesen alkalmazott megrovás intézkedés a belső arányokat sérti. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I.r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedést 100 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre súlyosította a Btk. 33. § (4) bekezdése, valamint az 50. § (1) és (3) bekezdéseinek alkalmazásával. A Btk. 51. § (1) és (2) bekezdéseinek alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A másodfokú bíróság azonban az I.r. vádlott eddigi kifogástalan szolgálatteljesítésére, a bekövetkezett időmúlásra, és épp az ítéleti belső arányokra figyelemmel nem látta indokoltnak katonai mellékbüntetés kiszabását.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései - a jogi minősítés - törvényes, ezért e tekintetben az ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. november 05.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r., vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2014. november 05.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke